

РЕШЕНИЕ

№ 1184

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Златка Илиева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10324** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните С.-град срещу Решение № 170888 от 07.08.2020 г., постановено по НАХД № 18872/2017г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 572/13.12.2016 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град. В жалбата са наведени аргументи за материална незаконосъобразност и необоснованост на оспорения съдебен акт. Сочи, че СРС не е установил правилно фактите и обстоятелствата и е извел необосновани правни изводи. Счита, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на управителя на обекта. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата. Претендира разноси по списък.

Ответникът Д. С. А., редовно призован, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на Д. С. А. от [населено място] срещу наказателно постановление № 572/13.12.2016 г. на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните, с което на основание чл. 48, ал. 1 от Закона за храните му е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева за нарушение на Приложение II, Глава 5, параграф 1, б. „а“ от Регламент ЕО № 852/2004 г. във връзка с чл. 2 от Наредба № 1/2016 г. за хигиената на храните, затова, че на 16.11.2016г., в обект за бърза закуска, находящ се в [населено място], район Надежда, [улица], стопанисван от [фирма], представлявано от управителя Д. С. А., са констатирани замърсено технологично оборудване и работни повърхности – плюсови хладилни съоръжения № 3 и № 5, замърсени с остатъци от храна и мазнини. С Решение № 170888 от 07.08.2020 г., постановено по НАХД № 18872/2017 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 572/13.12.2016 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че в АУАН, и в обжалваното НП достатъчно подробно са описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението – коректно са отразени мястото, времето, начина на извършване на нарушението, начина на констатирането на същото, подробно и точно е описана правната му квалификация, както и нарушената законова разпоредба. Приел е също така, че АУАН и НП са изготвени съобразно предвидените в закона срокове от датата на установяване на нарушението и откриване на извършителя му, но от събраните по делото доказателства не може да се установи по безспорен начин, че именно управителят е извършил нарушението, за които му е наложена санкцията в атакуваното наказателно постановление. СРС е направил извод, че Д. С. А. като управител на търговско дружество не покрива посочените в Наредба № 1/2016 г. за хигиената на храните критерии, тъй като макар в длъжностната му характеристика да е посочено, че отговаря и за хигиената в обекта, същият не е нито производител, нито търговец на храна.

При постановяване на решението на СРС не е допуснато нарушение на материалния закон.

Субект на административното нарушение по чл. 2 от Наредба № 1/2016 г. за хигиената на храните могат да бъдат само производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично производство на храни и свързани с това производство дейности.

Наредба № 1/2016 г. за хигиената на храните е издадена въз основа на чл.17, ал.2 от Закона за храните и има за свои адресати производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично производство на храни и свързани с това производство дейности. Така според чл.17, ал.1 от ЗХ производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично

производство и свързани с него дейности, са длъжни да спазват хигиенните изисквания и да прилагат добри практики на всички етапи на производството, преработката и дистрибуцията на храните.

Управителят на търговски обект не е адресат на задължението, вменено с Наредбата, доколкото не се явява нито производител, нито търговец. В административнонаказателното производство е недопустимо разширително тълкуване по отношение на елементите на административното нарушение, в това число и относно дееца. В случая е налице безспорно извършено нарушение на Приложение II, Глава 5, параграф 1, б. „а“ от Регламент ЕО № 852/2004 г. във връзка с чл. 2 от Наредба № 1/2016 г. за хигиената на храните, но то е осъществено от търговеца [фирма], представлявано от управителя Д. С. А., а не от управителя като физическо лице.

Действително е налице законодателен пропуск в Закона за храните, тъй като в него липсва изрична санкционна норма за нарушения на Наредба № 1/2016 г. за хигиената на храните, а в разпоредбата на чл. 48, ал.1 от ЗХ не е предвидена имуществена санкция за юридическите лица, извършили нарушенията извън случаите по чл. 38 – 47 от ЗХ. Съдът счита, че няма правомощие и е недопустимо с правораздавателния акт да се дописва волята на законодателя.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София – град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 170888 от 07.08.2020 г., постановено по НАХД № 18872/2017 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 572/13.12.2016 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.